

פרשת קורח

"כי כל העדה כלם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה'..." (ט"ז ג')
 לפנינו המרד הראשון בתולדות עמנו שאורגן לפי כל תכסיסי הדמגוגיה המודרנית.
 זוהי דוגמה קלאסית של דמגוג מחוסר מצפון, היודע להסוות את המטרה האנוכית של
 רדיפה אחר שררה וכבוד באיצלא של קדושה ואהבת המונים..

יש להניח שבין הנגררים אחריהם היו אידיאליסטים של ממש שנפלו קרבן למזימתם.
 במה שבו את לב התמימים האלה!?!
 בהנחה שכל אדם יכול להגיע לכהונה ובלבד שיהיה קדוש.
 ומה גילה להם משה?
 "בקר ויודע ה' את אשר לו" - גבולות חלק להם ה' בעולמו, וכשם שאין יכולים לערבב יום
 ולילה, הבדיל את אהרון ובניו מכל יתר בני שבטו.
 שנאמר: "ויבדל אהרון להקדישו.. הוא ובניו" (דברי הימים א', כ"ג, י"ג).

(מתוך ממעין האגדה א. ארזי)

מברכין ראש חודש תמוז - ביום שבת קודש ויום א'. אין אומרים אב הרחמים.
 (לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שיעור פרשת השבוע: שרה עברון

ימי החול		שבת קרח	
04:38←04:37	זמן תפילין /טלית	19:29	הדלקת נרות
		19:40	מנחה א' 14:00 ב'
09:11←09:10	סוף זמן ק"ש	18:30	ערבית מוקדמת
19:50←19:49	שקיעה	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחז"א)	08:30	שחרית ב'
19:35	מנחה וערבית	11:30	קידוש
		17:40	13:30 מנחה
20:10	ערבית	17:15	לימוד 'דור לדור'
		18:00	שיעור הרב
07:30	שחרית נוער בביה"ס	20:27	צאת השבת

שבת
 שלום

לפרשת קרח

בואו נתחיל מן הסוף.

כשהם פוסעים בחזרה מן הספקטקל המקאברי שסיים את מחלוקת קרח ועדתו, אמר האיש: "וואלה, גדול המשה הזה!". וענתה לו אשתו: "לפחות בני קרח – לא מתו". עוד כמה צעדים, והאשה מוסיפה: "ואז מי בעצם ניצח?"

המחלוקת בין משה (ואהרן) לקרח ועדתו היתה קשה לחז"ל ולפרשני המקרא עד מאד. תלי-תלים של מדרש והסברים שונים ניתנו ליסודה של המחלוקת: "שלא לשם שמים", "טלית שכולה תכלת", ועוד. אבל אם אנחנו מסתכלים על טענותיו של קרח בדרך הפשט, אנחנו מוצאים שלא רק שיש בהן מן הצדק, אלא שכאנשים דמוקרטיים אנחנו עשויים (עלולים?) אפילו לתמוך בהן.

קרח ועדתו מבקשים לבחון את מנהיגותו של משה. לא רק בשאלה "מי המנהיג הראוי", או "מי ראוי לשרת בקודש", אלא גם **כיצד** צריך להתנהל המנהיג האמיתי?

לפשוטו של מקרא, אם אנחנו בוחנים את התנהלותו של משה לנוכח טענות קרח ועדתו, אנחנו עשויים למצוא פנים לביקורת על משה: מה תגובתו של משה לטענות קרח? הוא נופל על פניו. מהי נפילה זו על פניו? יש שיאמרו "טומן ראשו בחול", יש שילחשו "נכנס להלם ולא ידע מה לומר", והפסיכולוגיסטים יסבירו "הסתיר פניו, כמו ילד המתיירא ממשוהו מפחיד, וכובש פניו כאילו אותו דבר מפחיד אינו קיים יותר". ומפרש חזקוני: "נתבייש, וכבש פניו בקרקע".

ומה אחר כך? משה מתאושש קצת, אבל אינו מתמודד עם הטענות (צודקות או לא), אלא בוחר בפתרון של פוליטיקאים (ואין זו מחמאה כאן): "נחכה למחר בבוקר ונראה" (ככתוב: "בִּקֶּר וַיֵּדַע ה' אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ וְקָרִיב אֵלָיו" טז ה).

ואז הוא נוקט בעוד שיטה ידועה: הפרד ומשול: "כב-לכם בני לוי. ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי...": הוא מנתק את בני לוי משאר עדת המחלוקת, דתן ואבירם ומאתיים וחמישים נכבדי ישראל.

נדמיין לעצמנו שאנו עומדים עכשיו במעגל השלישי בנקהלים סביב זירת המחלוקת, ומפאת הרעש איננו שומעים את דברי המתווכחים. מה אנחנו רואים? משה עומד מול קרח, שמאחוריו מתגודדת עדת תומכיו. אהרן עומד מבוש בפינה (רמב"ן: כי אהרן, במוסרו ובקדושתו, לא ענה דבר בכל המחלוקת הזו, ויהי כמחריש וכמודה שמעלת קרח גדולה ממעלתו). קרח מטיח טיעונו בלהט, מנופף בידיו ופניו מאדימות. לפתע משה נופל על פניו. מה קרה? האם יקום? שקט משתרר במחנה (רק מכיוון מאהל ראובן נשמעת אשתו של און בן-פלת נוזפת בבעלה בקול רם). משה מתעשת קמעא, קם ואומר משהו לקרח. ארשת אכזבה על פני הנוכחים. לאט-לאט מתפזרים האנשים לאהליהם: "רק מחר תוכרע המחלוקת" עוברת השמועה. איזו אכזבה. איפה האקשן?

באוהל מכינים ארוחת ערב. "רק מחר בבקר? אבל הרי ישועת ה' כהרף עין!" נשמעת לחישה. ו"אם יש צדק – יופע נא מייד!" מצטטת אחת הנשים את המשורר הקדמון. מבוכה. הזה מי שקרע את היס לחרבה במטהו? מי שעמד לפני פרעה והעז פניו מולו? הזה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים? לא ידענו מה-היה לו!

התחושה שמנהיגותו של משה הולכת ופוחתת מאז אירועי השיא של קריעת ים סוף ומתן תורה בסיני איננה רק בשל אבדן העשתונות של משה בכמה ממשברי המסע במדבר (בפרשת התרים את הארץ, שקראנו בשבת שעברה, או הנוזפה

של "שמעו נא המורים" והכאת הסלע בפרק כ', למשל), אלא גם בדרך שבה המקרא מספר לנו על משברים אלו ופתרונם. רש"י מדגיש בפירושו את עייפותו של משה (ד"ה 'ויפל על פניו'): "במחלוקתו של קרח נתרשלו ידיו. משל לבן מלך שסרח על אביו ופייס עליו אוהבו פעם ושתיים ושלוש (=האוהב הוא כמובן משה); כשסרח רביעית – נתרשלו ידי האוהב ההוא...". כמו בשאר המשברים, בני ישראל מצפים שמשה יפתור את המשבר, גם אם בדרך פלאית. אולם בסופו של דבר, את המשבר פותר ה', בדרכו של ה': "ה' - בְּסוּפָהּ וּבְשִׁעָרָהּ דָּרְכּוּ" (נחום א ג). קורע את היס, בוקע צורים ופוצה אדמה. ומשה – נשאר "משה האיש". האדם. בספר במדבר, את המחלוקות בין בני האדם יפתור אל-הים.

"אז מי ניצח בסוף?" חזרה האישה על שאלתה.

"ובני קרח לא מתו". למנצח – לבני קרח מזמור:

לא מתו. רק עמדו מסביב

על שפתו של הבור.

וזעקות הנופלים עולות

וקול מהדהד:

"ה'רמו מתוך העדה הזאת

וְאָכְלָה אֶתֶם כְּרִגְעִי."

אנכי ה'. ה' אל-היך.

לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.

לא יהיה לך מנהיג אחר על פני.

לא אפקוד עוון אבות על בנים ועל בני בנים.

שבעה מזמורים, שירי תהלים:

למנצח לבני קרח, מזמור.

למנצח,

למשה ואהרן

מזמור.

זאב קי"ן בנס של נתן ז"ל וסבינה תב"א קויפמן
 דר בירושלים

"המחליף את הזמנים" – מתחילת..

את לוחות הזמנים החל מפרשת "שלח", עורך דוד פולק.

ברכות לדוד שקיבל על עצמו את התפקיד, ותודה לאליהוא שנון שעשה שירות זה עד כה, במסירות ובדייקנות.

וצאת דת

באמת פשוט פסירתו אינני

כשאני חושבת על גיינג'י, עולות לי המילים של חיים נחמן ביאליק:

אחרי מותי ספדו ככה לי:
 "הנה איש – וראו: איננו עוד";

באמת היה איש
 איש הרבה יותר גדול מסך כל חלקיו

איש של משפחה
 מוקף-קרובים ואוהבים, ילדים, נכדים ונינים
 כמו שהוא נהג לומר "מיטב הנוער"...
 עולות בי תמונות של אין ספור שבתות וחגים ושמחות משפחתיות
 וסתם אחרי צהרים של ימי חול
 איש שידע ימים רבים של שמחה
 וימים קשים של צער
 באלה וגם באלה היה הולך זקוף ועקשני
 ורק בשנים האחרונות החל הקושי להיראות גם בפניו
 ובעיניו

איש של עבודה
 חורש את ימיו בשבילי הקיבוץ
 תורם תרומתו למקום בו חי ואהב

איש של אמונה ושל תורה
 חכם וחד מעין כמוהו
 יודע ספר ויודע תפילה
 וגם בדיחות הרבה, עם המבט הממזרי בעיניים

איש של כדורגל
 כל גול של מכבי חיפה
 היה מחזיר אותו לילדות ולנערות
 פתאום כקסם היה מצעיר

איש של אישה
 שהוא חלק משניים מאז ומעולם
 וביחד פתחו את ליבם, את ביתם,
 וכל מי שנכנס בדלתם, שלהם היה, לתמיד ולעולם.

באמת היה איש
 יחיד ומיוחד
 ולא היה כמוהו
 חס ואוהב
 ותמיד בעדנו

ואיננו

וביאליק מסיים:

גְּדוּל מָאָד, מָאָד הַקָּאָב!
 הַיְהוּ אֵישׁ – וְרָאוּ: אֵינְנוּ עוֹד.

שרי סיאקין-פרנס

**אזכרת יום השלושים
 לזאב (גי'נג'י) רויך ז"ל
 תתקיים: ביום שלישי כ"ו סיון 24.6.2014
 ניפגש בשעה 18.00 בבית העלמין בסעד
 הסעה תצא מקו-לקו בשעה 17.50
 לאחר מכן נתייחד עם זכרו בחדר-אוכל
 המשפחה**

תוספת לכתבה משפוח עצה – "משפחת אהירט סיכורה fe משפחה"

בשנת 2000, בהיותנו בסוף תקופת החופש מהקיבוץ, הוצע לי לנהל את המתפרות עם חזרתנו. לאחר התלבטות קצרה, נשמע לי מאתגר... ואמנם קיבלתי על עצמי את התפקיד.
 הייתה זו אכן תקופה חשובה, יצירתית מאוד ומספקת במלוא מובן המילה. עבדתי עם חברות מוכשרות, חרוצות, אכפתיות ומסורות למקום. אני חושבת שנבנה מקום נפלא, שאין שני לו בתנועה הקיבוצית, ויעידו על כך רבים המבקרים במתפרות. סיימתי לאחר כ- 12 שנים בסיפוק גדול. המתפרות חשובות לי גם היום, ולכן החלטתי להמשיך ולהתנדב בס..

רחל אהירט

ביום רביעי שעבר - יצאנו לסיור דרום תל אביבי, במזג אוויר צונן ומושלם, רגע לפני שביית המרחץ המקומי המכונה: "יולי - אוגוסט", יפתח את שעריו ואד יעלה מן הארץ. צעדנו בעקבות סיפורו של ש"י עגנון: "שבועת אמונים", המתחיל ב'נווה צדק' - האזור בו התגורר עגנון וממנו שאב את ההשראה לחלק מסיפוריו. התקבצנו במרכז "סוזן דלל" ליד מבנה ששימש בתחילת המאה הקודמת כבית הספר לבנות מטעמה של תנועת "חיבת ציון" והתיישבנו על פי הבאר שבחצר, ליד המרפאה בה עבד ד"ר שאול טשרנחובסקי. שתי עובדות חשובות ונעלמות על אחד מגדולי המשוררים העבריים התחווירו לנו מיד בתחילת הסיור: האחת - שהיה במקצועו רופא ילדים. והשניה - שהיה נשוי לשיקסע! ולא סתם.. אלא לבת אצולה רוסית, נוצריה ואדוקה! נוסף לקוראינו הנאמנים סקופ שלישי ובלעדי!! אחד מהזאטוטים אותם בדק ד"ר שאול טשרנחובסקי במרפאתו בתל אביב ועקב בערנות אחר התפתחותם, היה לא אחר מאשר.. חברנו לפא אהרוני! ובכן, בשורות משמחות! הילד התפתח כראוי והוא משדר עליצות ושמחה. ברי לכולנו שהושפע רבות מן המשורר ומהווה דוגמה ראויה לכך ש: "האדם, אינו אלא תבנית נוף מולדתו...". את הסיור סיימנו עם ליל מול חוף הים, כשמימינו - מגדלי תל אביב המאירים בלבן, משמאלנו - יפו העתיקה המוארת בצהוב - כתמתם, ברקיע מעלינו תלויה הלבנה במילואה, ואנו דרוכים לקראת סוף העלילה. ומה קרה בין בור המים הקטן שבחצר בית הספר לבנות, לבין הים הגדול?? עוד יספרו בוגרי המחזור הבא בדיווחם לעלון.. רגע לפני הפרידה, הקריאה רחל ברזלי שיר תודה למדריך צפיר (מובא בהמשך) שזו לו הפעם השלישית, בה הוא פועל במלוא המרץ תחת שרביטה של ועדת תרבות.

סמוך לליל שבת - התקבלה הידיעה על חטיפתם של שלושת הנערים. בתום התפילה עלה הרב ארי על הבמה לקריאת פרק תהילים, ובמגבלות השבת השמענו זעקה - חרישית למען חזרתם בשלום. בשיעור פרשת השבוע עמדנו על ההבדל שבין כלב ליהושע - שני המרגלים שעמדו בצד הנכון של המתנס. כלב אמנם גילה נחישות ודבקות הרבה יותר מיהושע שנוזקק כבר בהתחלה לעידודו של משה, אולם דווקא יהושע נבחר להנהיג. מדוע?? מתרץ הרב ארי - הכל עניין של אופי. כלב אמנם הולך עם האמת שלו עד הסוף, 'אינו דופק חשבון' ורוחו אחרת. אך חסרונו בכך שהוא אינו קשוב לעם - "ויהס כלב את העם..". (במדבר י"ג, ל'). בעוד "יהושע בן נון איש אשר רוח בו..". (כ"ז, י"ח) - שיוכל להלוך רוחו כנגד כל אחד ואחד (רש"י). ובשפתנו - אדם עם אינטליגנציה רגשית מפותחת..

בשיעור הרב אחה"צ - הנחנו את הבסיס הרעיוני למצוות השמיטה. האם מדובר בחינוך להכרה שהקרקע בעצם אינה שלי? האם הרעיון הוא לאפשר לעני ולאביון ליהנות סוף סוף מן השפע הנמצא ברשותנו, ולחנך אותנו לצדקה? עוד רבה הדרך! נמשיך ונצעד בה בשבתות הארוכות שלפנינו.. נציין שבשבת זו עלו לתורה שלושה חתנים! והשמחה היתה רבה. מזל טוב!

ביום ראשון - יצא צוות החינוך הבלתי פורמאלי של כיתות א'-ו' לסיור בעיר יפו. מדווחת כתבתנו: "התחלנו בסיור מרתק בעיר העתיקה שם ביקרנו גם ברובע האמנים. היה מעניין במיוחד ומומלץ! בהמשך בילינו בשוק הפשפשים וקינחנו את היום ב"קפה יפו" בארוחה דשנה ומלאת כל טוב. נפרדנו במילים חמות מנעם, אור ורחלי שלצערנו לא נשארות אתנו לתקופת הקיץ. נאחל לכל אחת הצלחה והנאה בהמשך דרכה! תודה גדולה מאד - לעידית לנדאו, על המחשבה והביצוע, על הרגשת ההערכה כלפינו ועל היום המגבש והמפנק".

ביום שלישי - בערב נערך ערב הסיום המסורתי לתלמידי כיתה ט' שבבית ספרנו. במהלך הערב ברכה ורדית אסף בשם ההורים - ברכות ראויות, כיאה להורים בעלי נסיון וותק. את הדברים נפרסם אי"ה בשבוע הבא.

ביום רביעי - נערך מפגש חברים מהנה בבית שקמה. מדווחת ברוריה גורן - "החברים זכו לשוב ולראות, בעזרת מערכת ההקרנה החדשה ושאר פלאי הטכנולוגיה - את טקס הדלקת המשואות בערב יום העצמאות שנערך בהר הרצל ואת הטקס ביום השואה ביד ושם, בו השתתף השנה חברנו חיים הרצל. חגית רפל פתחה בדברים על הזכרון ומנהיגו, אותם שאבה ממגוון מקורות - מיהודה עמיחי ועד למדרשים השונים. חיים הרצל דיבר על זכרונותיו: על אלו שנחקקו במוחו, ועל אלו שנשתכחו.. ומוריה פולק פעלה במסירות מאחורי הקלעים על מלאכת המחשבת של עריכת הסרטים והכנת החומר".

יום קימאן

מכתב תודה על שבת החתן האוצלת של הארי ארצין צב"ר

רצינו להודות, לכל תושבי קיבוץ סעד על האירוח החם והנעים לו זכינו השבת. שבת החתן הייתה מבחינתנו, שיקוף של תקופה בה עטפתם את הילדים שלנו, נעמי וגדליה בחום ואהבה ובכך אפשרתם להם לצמוח ולהצמיח את האהבה שלהם.

השבת, חיבתם גם אותנו: בדירות הנאות שבהן התארחנו, של משפחות שלווין, אורן ורוטנברג. בקייטרינג שדאג לנו לארוחות טעימות ולמלצרות נעימות. בתפילה ובשמחה של כל הקהילה בשמחתנו.

תודה מיוחדת אנו שולחים ליעקב וסנדי פרידמן שעזרו לנו בשמחה בארגון ובתיאומים של השבת. לרכזות הגרעין, דניאלה ורונית - על כל העזרה במשך כל תקופת המגורים בסעד ובהכנות לשבת הנפלאה לה זכינו. למשפחות המארחות של גדליה ונעמי - משפחת וייס ומשפחות לזר על שפתחתם את הבית והלב לילדינו ודאגתם שגם השבת הזאת תהיה בלתי נשכחת. שמחתנו היא שמחתכם.

תודה מכל הלב.

מישל וארי פרנקל אסתר ומל נידרהופר

אנצמי ולאדליה פרנקל

מלל טוב לראל נישואיכם!

אהריס המאושרים למשפחות, ולמשפחות המארחות:

דרורית ואבי וייס, סלצית ואליאב לזר.

לאמהות הארצין: רונית ודניאלה ולכל משפחת ארצין צב"ר המארחת

שתזכו להרבה שמחה ונחת!

"שבועת אמנות"

(מתוך דברי התודה שכתבה רחל ברזלי והקריאה בתום הסיור בעקבות הסיפור)

"יפו יפת ימים, שגלי ים הגדול נושקים את חופיה,
ורקיע של תכלת חופף עליה כל הימים..." (שי עגנון)

בסיומו של סיור, בערב קיץ קריר
נאמר תודה רבה, לידידנו – צפריר.
על הסיור המופלא, על יפו הישנה
על שבועת אמונים, ועל יעקב ושושנה.

"האלים הטובים מיטיבים לפעמים עם בני תמותה
עד שרואים חיי עולם, בשעה קלה.
נבקש מן האלים שתהא שעה זו נמשכת והולכת
בלא קץ ובלא תכלה" (שי עגנון)

כבר טיילנו עם אלתרמן, בשעת שקיעה נוגה
גם לגמנו, עם חלפי, יין מר, מענבי הנשמה.
היום, ביפו, יפת הימים,
נשבענו עם עגנון, שבועת אמונים.
פעם שלישית, עם צפריר, זוהי כבר ממש חזקה
רוב תודות על סיור מלא תרבות והנאה.
עבורנו, זוהי גם הזדמנות נפלאה,
להודות לועדת תרבות, ולחמי המופלאה.
על שפע של תכניות, טיולים והפעלה
אין פלא שאנו כבר מחכים להפתעה הבאה.

לחייצ'ה ולמיקי פרוכטר

מזל טוב לבת המצווה של הנכדה יצרה

בתם של דנה ומוליך פרוכטר

לחנן ולעלה - מזל טוב לראל נישואיכם

לרוני ולרני ויוליא ולכל המשפחה

שתזכו להרבה שמחה ונחת!

מהנצלה בחברת הנוצר

ברצוני לעדכן על הנעשה בחברת הנוער בתקופה האחרונה, ולמי שיקרא עד סוף הדברים נציע גם טיול לשבת.

בשבוע שעבר ציינו את סיומו של פרויקט ההתנדבות שעשו בנות כתי"י, במקביל להשקעתן הרבה בלימודים.

תחת אחריותה של אבישג אדור, יצאו בנות כיתה י' בכל שבוע להתנדב במשפחות שונות בקיבוץ.

באירוע, שנערך על הדשא שליד הפנימייה, השתתפו הבנות והמשפחות, נאמרו מילות תודה והערכה והוקרן סרט חביב שערכה אסתר מרכוס, הבנות קיבלו תעודות הוקרה מבית הספר.

פרויקט זה קידם את היכרות הבנות עם משפחות נוספות בקיבוץ וחיזק את הקשר בינן לבין הקיבוץ, וכן איפשר למשפחות ליהנות מכישוריהן של בנותינו. יישר כוח לבנות, למדריכתן נחמה ולאבישג.

פרויקט נוסף שציינו לאחרונה את סיומו הוא פרויקט אומנות, גם הוא באחריות כתי"י. האומנית שרון קן-דרור נפגשה פעמיים עם בנות הכיתה לפני תחילת הפרויקט והוחלט על נושא הפרויקט: "שינוי".

אל התוצאה המרהיבה אתם מוזמנים לטייל, אפשר לראותה על קיר חדר המחשבים שלנו (הקיר שפונה לכביש היורד לבית הספר החדש) ובשולי הציור את הכתובת: "fly-first love yourself", היכולת לשנות היא רק לאחר שאנו אוהבים את עצמנו..

כאן המקום לציין את תרומת חברת "נירלט" שתרמה (ולא בפעם הראשונה) את כל הצבעים לפרויקט זה.

את השנה אנו מתכוונים לסכם בסוף שבוע הבא ב"מסע ישראלי" בצפון הארץ. המסע מיוחד בכך שהוא מחזק את הקשר של כל אחת מהבנות לעצמה, לזהותה היהודית, הציונית והישראלית. כך נסכם את התהליך שעברו השנה הבנות כאן בחברת הנוער.

עם סיום השנה, אני מסיים את תפקידי בחברת הנוער ומאחל לבנות המון הצלחה בהמשך. היו אלה שנים משמעותיות עבורי, ואני מודה על ההזדמנות שניתנה לי בתפקיד זה.

אני מבקש להודות לצוות הנהדר שעבד יחד איתי: רבקה גרוסמן, מיכל אחיטוב, אסתר מרכוס, אסתר כחלון והמדריכות ומאחל להן ולעפר מחליפי בהצלחה בהמשך.

ד"ר סולא

לכבוד: תלמידי י"א, י"ב ו-י"ג

הנדון: יריד לקראת גיוס

הננו להודיעכם שביום רביעי, ד' בתמוז תשע"ד 2.7.14 יתקיים יריד לקראת גיוס. בפארק הירקון, גני יהושע בין השעות 14.00-22.00. במקום יהיו דוכנים של מיטב – בקו"ם.

היריד מיועד לכיתות י"א, י"ב ו-י"ג. ניתן יהיה לפתור בעיות שיבוץ ולשאול שאלות.

מחכה לראותכם,

י"ו כרמל - מרכז וצדק טחון Le הקיבוץ הדתי

למתנדבות ולמתנדבים בדצ"ת הידד!

במהלך השנה החולפת קיבלנו על עצמנו, בהובלת מנהלת החטיבה דרורית וייס, להעלות קומה את נושא ההתנדבויות בחטיבת הביניים בבי"ס דע"ת.

כל אחת מכיתות החטיבה התמקדה בתחומי התנדבות שונים. כיתות ז' התנדבו להפעיל את כיתות א' מדי ראש חודש בפעילות חגיגית הקשורה לחודש. כיתות ח' התחלקו לקבוצות התנדבות קטנות במספר תחומים - **קבוצת איכות הסביבה** – שטפלה בעידוד מחזור בקבוקים, איסוף בקבוקים ואריזתם. **קבוצת תגבור לכיתת העולים** – נכנסה אחת לשבוע לסייע בעברית וחשבון לתלמידים באופן פרטני. **קבוצת ביקורי וותיקות** - יצרו קשר עם מספר וותיקות בקיבוץ ובקרו אותן בשעות אחר הצהריים. לקראת סיום השנה נולדה קבוצה נוספת של האכלה אחת לשבוע במשק חי. כיתה ט' קבלה על עצמה הקראה בבית שקמה, מסיבת ראש חודש אדר בבית שקמה, ומספר חונכויות אישיות בתוך בית הספר.

הקושי הגדול של כולנו, מורים כתלמידים, היה ההתמדה. התנדבנו השנה במספר התנדבויות חד פעמיות של כל החטיבה, כגון: נסענו ל"לקט ישראל" ואספנו יבול לצדקה. תלמידי החטיבה נרתמו, ביוזמתם הם, לתרום לבית החם של מיכאל ועידית חיימוביץ' בבת עין.

אבל המסירות הנדרשת לאורך זמן היא מבחן גדול וקשה ותרומתה לתלמידינו רבה מאוד. רשת "מורשה" הפועלת בבית ספרנו, בחרה בכיתה ח' בנות ככיתה מתנדבת מצטיינת. מתוך הכיתה נבחרה מתנדבת מצטיינת לטקס ארצי – מיתר צור מקיבוץ עלומים, שהתנדבה במהלך שנה זו במקביל ב – 5 התנדבויות שונות. ראש המועצה, תמיר עידאן, העניק לבנות כיתה ח' תעודת הצטיינות מטעם מועצת "שדות נגב" והודה לבנות על השקעתן בהתנדבויות השונות.

לסיום השנה ערכו בנות כיתה ח' מפגשים חגיגיים הן עם כיתת העולים והן בבית שקמה. עם כיתת העולים נערכה ארוחת בוקר חגיגית בה לקחה חלק גם חנליה אלברט, שגם היא מתנדבת בקביעות בכיתה. בבית שקמה פתחנו בסבב היכרויות שבו ספרו המשתתפים המבוגרים מהיכן הגיעו לסעד ומשהו קטן מפועלם כאן. הבנות הציגו את עצמן וציינו במה התנדבו השנה. לאחר מכן שיחקנו "בינגו" עם חידות מתולדות המדינה. עברנו לשתי הקראות קצרות וסיימנו בשיר: "כל העולם כולו גשר צר מאוד והעיקר לא לפחד כלל". רגע לפני סיום הקריאו שתי בנות קטע שכתבו על התנדבותן עם וותיקות סעד:

כשיש לך חברה בת 88

נכתב עבור: יוכבד גולד, מיכל אפלבוס ומרים שלמון.

כתבו והקריאו: עופר ויס (סעד) ויהלי טולדנו (עלומים) כיתה ח' בנות בי"ס דע"ת

כשיש לך חברה בת 88 - את לומדת היסטוריה מנקודת מבטה. את רוכשת ניסיון רב שנים מכמה שיחות פשוטות.

כשיש לך חברה בת 88 - את שומעת על מנהגים שונים, את לומדת מתכונים של פעם.

כשיש לך חברה בת 88 - את עושה רישיון על קלנועית לפני גיל 16. את לומדת איך לאהוב צמחים ופרחים ולטפל בכל אחד כמו שמטפלים בילד.

כשיש לך חברה בת 88 - את מרגישה כמו תלמידה וגם כמו מורה. תלמידה שלומדת מניסיון החיים, ומורה בענייני טכנולוגיה ושינויים עכשוויים.

כשיש לך חברה בת 88 - אף פעם לא משעמם..

דיווחה תרצה אורן, אחנכת ח' פנאם

"לְכָל לְמַן, וְאֶת לְכָל חֶפְצֵי תַחַת הַשָּׁמַיִם... אֶת לְפָרוֹץ וְאֶת לְפָנוֹת" (קהלת ט')

מנגו

בשבוע הבא מתוכננות עבודות הריסה והעתקת תשתיות בשכונת מנגו. השכנים, דיירי "עוטף מנגו", קיבלו מכתב מסודר בתחילת השבוע, המסביר את הרקע למהלך ואת המתוכנן להתבצע בו.

אנו מצדנו נשתדל לצמצם את הנזק הסביבתי, שיותיר אחריו הקבלן. הציבור מתבקש לשתף פעולה, לשמור (בעיקר על הילדים) ולהיזהר בסביבת אתר העבודה, ולקבל בהבנה הודעות על הפסקת פעילותה של תשתית כזו או אחרת (מים וחשמל לפרקים קצובים). כאן המקום לקרוא לציבור הנקלטים המעוניין להרים את הכפפה, להפשיל שרוולים ולקדם את תוכניות הבניה באתר זה.

פופלי

בחודשים האחרונים עבר אזור בריכות שלמון מתחת פנים, במטרה להעביר אליו כמה פרויקטים משקיים: פופלי – במטרה להרחיב את פעילותו העסקית.

מגורי תאילנדים – במטרה לאפשר הכשרת מגרשי מגורים חדשים לנקלטים באתר המגורים הנוכחי שלהם. בית אריזה עתידי נוסף – להרחבת הפעילות המשקית (טרם סוכם סופית). מהזמן בו בוצעו עבודות העפר עמד השטח בשימונו שבועות ארוכים, אך השולחנות ומסכי התכנון והניהול לא נחו לרגע, ובימים אלו יוצא לדרך הפרויקט הראשון – פופלי.

במסגרת הפרויקט יוקם מבנה גדול, ובו מיכלי אחסון (סילוסים), מערכות שינוע ומיון ואולם אחסנה רחב.

גם באתר זה נקרא הציבור להישמר, ולקיים הכתוב – "וַיִּקְרָא הָעַם וַיִּגְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מִרְחֹק" (שמות כ')

בברכת הצלחה לכולנו –

אליס, תכנון ותשתיות

בשח והודיה

לכל קהילת סעד היקרה!

בשבח והודיה לדי' יתברך על הטובה שגמל עימנו, בשעה טובה (ובמזל טוב) בננו משתחרר מבית החולים ובא הביתה. תודה מקרב לב על כל התחינות והתפילות, על הצעות העזרה, על הטלפונים וההתעניינות. אנו חשים זכות גדולה להיות חלק מקהילה כה אכפתית ותומכת!! ע"פ המלצת הצוות הרפואי, בשל הפגות והניתוח המורכב יש להמנע בתקופה הקרובה מלחשוף את התינוק לילדים קטנים בכלל או מבוגרים חולים. תודתנו נתונה לכם מראש על ההתחשבות.

תמי ויהודה דרוך

מלי קסט מצדכנת: תיקון טעות משפוט צפרי..

את הספר: "על מה חושב פרפר רעב?" כתבה טובה רזילק (ולא חסידה לנדאו חברת שלוחות, כפי שכתבת)

חסידה לנדאו איירה אותו

מנהרת הזמן

השנה היא 1959. "להקת סעד" בראשית דרכה יוצאת להופעות הראשונות בקיבוצים אחרים, עם תכניות שטרם גובשו ושם זמני: "הסעדינים". להלן מכתבי תודה שגרמו לחבורה המוכשרת, להפנים ולממש את הפוטנציאל בהמשך דרכם. חברי הלהקה מוזמנים להתארגן ולהעלות זכרונות בעלונים הבאים..

(מעלון גבעת ברנר)

ערב מוצלח

ה"דייסה" שהגישו לנו ה"סעדינים" היתה טעימה מאד. שמחנו לראות להקה קיבוצית שידעה לשמוח ולהתלווצץ, לשיר ולהציג, כשתוכן הופעתה היה רק חיינו אנו. כל זה הובא לנו בהומור אמיתי וחביב, ואף לא פעם אחת ירדו חברי הלהקה לציניות, או לסטירה מכאיבה.

הנושאים עליהם שרו ואותם שיחקו לא היה בהם מן החידוש. היתה זו ה"דייסה" שאנו אוכלים מדי יום ביומו. ראינו את עצמנו בראי עקום במקצת, אך הפנים שהשתקפו מן המראה היו מחייכים וגילו טוב לב, ולא היו פנים מעוותים, ועל כן הצליחו להשרות עליצות ומצב רוח טוב.

שמענו שהלהקה אספה את החומר מתוך מסיבות שונות, בהזדמנויות שונות, וכך הרכיבו את התכנית, לאחר זמן ואימון ממושכים. על כן "דפק" הכל. הביום היה טוב ומיוחד, בפרט הקצב בו באו ההופעות בזו אחר זו ללא כל הפסקה ביניהן. על כן לא היה אף רגע משעמם, ומשך כל ההצגה נשמעו גלי צחוק רמים, ואם לא צחוק – הרגשת בכל עת את החיוך המסמפט והחם, אין לשבח משהו במיוחד בתוך הלהקה הצעירה. כולם יחד היוו חטיבה אחת, וכל אחד בתוכה עמד בדיוק במקומו הנכון. איש מהם לא יכול היה להיעדר מבלי לפגוע בלהקה. בכל זאת צריך לציין בפרט את ה"זקן" שגלגל את חוט השני שלו ושל ההצגה בדיבורים מהנים ופקחיים, במבטאו הייקי (אך לא יותר מדי), שקשרו הופעה להופעה ויצרו מההצגה גוש אחד.

תודה ל"סעדינים" על בואם אלינו, ועל הביאם לנו ערב קיבוצי ונעים, ויישר כח! נאחל לנו ולוועדת תרבות שיבואו שוב אלינו.

////////////////////////////////////

אל: חברי להקת ה"סעדינים"-

אל קיבוץ סעד.

חברים יקרים. חובה נעימה ביותר היא לנו לשתף את קבוצתכם כולה בקבלת רחשי תודתנו העמוקים ביותר על החוויה הבלתי נשכחת שהסבה לנו- חברי עין השופט- וכן לקיבוצים השכנים להקת הסעדינים שלכם בתכניתה: "ותיקים ופחות ותיקים". הן בתכנה המציאותי, הן בצורתה התרבותית לעילא כשעוקץ הבקרה העצמית מרוסן על ידי נימת החיבה והמסירות לחזון ולייעוד, כשמבעד לשנינות הלשונית, נשקפת זיקה נפשית, שרשית לאורח החיים של החברה הקיבוצית- בכל אלה ידעו חברי להקתכם להמחיש את החיוב הגדול המיוחד גורל אחד לתנועה הקיבוצית כולה. ומה מאד נחוצה בימים אלה זיקה זו, שרשיות זו לתנועה הקיבוצית! ועל כך תבואו על הברכה ויישר כחכם.

בברכה נאמנה- עין השופט

משולחנות ההנהלה

משולחנה של הנהלת האגודה

1. כפי שכבר דיווחתי, הנהלת האגודה, דנה באירועי הוונדליזם בקהילה. לשמחתי כבר נענו מספר חברי קהילה לאתגר שהצעתי, והתנדבו להיות בצוות לקידום הטיפול בעניין. אנו ממתינים לעוד פניות ובהמשך נפרסם דברים יותר מפורטים וברורים.
2. מנויים חיצוניים בבריכת השחייה – מתוך ידיעה שמשאב קהילתי זה יקר ודורש השקעות רבות מצאה לנכון הנהלת האגודה, לבחון דרכים שונות למינוף כלכלי של נכס זה. ברור שמעל לכל אנו רוצים לשמר את אופיו הקהילתי של המקום, ולא לשפוך את התינוק עם המים. לאחר לימוד מהנעשה אצל שכנינו לאורך שנים רבות, וחשיבה על סוגיות שונות הקשורות בנושא, הוחלט לאפשר פיילוט ראשוני לכמות מוגבלת של 15 משפחות בלבד, מתוך אחת הקהילות הדתיות הסמוכות לנו, לשנה אחת של ניסיון. המנוי הינו למשפחה גרעינית (אבא, אמא וילדים) ומאפשר כניסה אך ורק בשעות הנפרדות.
על פי התנהלות הדברים השנה נוכל לבחון את המשך הניסיון לשנים הבאות. אנו מצפים לסבלנות וסובלנות בנושא, לטובת כולנו.

משולחנה של הנהלת הקהילה

1. הפרטת שירותי הדואר:

כפי שכבר נכתב בדיווחי הקודמים, נושא הדואר נבחן על ידינו והצעה לשינוי הונחה על שולחן הנהלת הקהילה. לאחר דיון מקיף, בהשתתפותה של מתי רפפורט, הוחלט להפריט את שירותי הדואר בסעד לכל המשתמשים, חברים, תושבים וענפים.
מתחילת חודש יולי הקרוב כל פרטי הדואר השונים (ללא יוצא מן הכלל) יחויבו ע"פ תעריפי דואר ישראל. החלטה זו מביאה לידי ביטוי את הצורך בהתאמת כלל השירותים לרוח הזמנים בסעד כיום.
כחלק ממכלול ההצעה, חשבנו לנכון להעביר כמחווה חד פעמי סכום סמלי לכל בית אב מחברי הקיבוץ בגין הפרטת השירות. למעשה ההפרטה כבר נלקחה בחשבון בחישובי התמ"ס.

חסרונות ההחלטה:

א. נשלם על משהו שקיבלנו חינם.

יתרונותיה:

א. צדק חלוקתי והפסקת משלוחים הזויים על חשבון הבית.

ב. התנהלות נכונה, יעילה וחסכונית.

ג. חיסכון בתקורה של כ- 20,000 ₪

ד. תשלום לכל דורש על פי שימוש ולא על פי הערכות. (באותם ענפים המחויבים בתשלום חודשי ללא יכולת להתאים לשימוש)

מספר הערות חשובות ליישום מוצלח של ההחלטה:

א. על כל דבר דואר יש לרשום את שמו המלא של השולח (שם פרטי ושם משפחה).

דואר ללא ציון מפורש של שם השולח לא יישלח.

- ב. מתי ונילי יערכו רישום ויחויבו את השולחים, באופן ממוחשב, על פי דבר הדואר הנשלח.
 ג. החיוב מתבצע בתקציב האישי, בסוף כל חודש, ויופיע בדף החיובים המרוכז, כמקובל בכל ענפי השירות בסעד.

2. שיפור דיור לחברים חדשים:

- הנהלת הקהילה שמחה לעסוק בסוגיות שונות העולות מתוך תהליכי הקליטה בהם מצויה סעד. אחד הנושאים החשובים היה הצורך להגדיר כללים בנוגע למעבר בין בתים ושיפור תנאי הדיור עבור המשפחות הצעירות הצומחות ומתרחבות, שטרם יכולות להכנס לדיור הקבע שיבנו או ירכשו. בהנהלה התקבלה ההחלטה כי שיפור דיור יתאפשר בתנאים מסוימים בלבד על פי הפירוט שלהלן:
- א. יוחלט על תאריך קובע בכל שנה שיאפשר למערכת התארגנות בנושא מצאי דירות והמשך תהליך קליטה.
 - ב. המשפחה סיימה את התהליך והתקבלה לחברות, כולל הצבעה בקלפי.
 - ג. המשפחה נמצאת בתהליך מוכח של בניית / רכישת בית בהתאם לנוהל צמ"ד (חוזה מול הקיבוץ או מול קורום) וידוע שבית זה לא יעמוד לרשותה במהלך השנה הקרובה.
 - ד. מצאי הדירות הקיים מאפשר זאת.
 - ה. המעבר המתאפשר כתוצאה מנוהל זה משית שיפוץ נוסף על הקיבוץ. המשפחה שתעבור תשלם את עלות השיפוץ הבית אותו עזבה, ועד לתקרה של 3,000 ₪.
 - ו. סדר הקדימות למעבר דירה יהיה לפי גודל המשפחה וגודל הדירה בה הם גרים כעת.
 - ז. משפחה שתצא לעבור לבית גדול ועומדת בתנאים האמורים למעלה הינה קודמת למשפחה חדשה, כלומר למשפחה שמעוניינת בהתחלת קליטה וטרם הגיעה לסעד, אף שיש לה יותר ילדים.
 - ח. בין משפחות שפנו בקריטריון זהה, תתבצע הגרלה.

נחום לנדאו - מנהל קהילה ואגודה

לאיילת ולארון ברנצ, להנני ולרכטי ברנהרד ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה - נינה

בת למוריה ולדור ברנצ

ללאה ולמשה טאן ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנין, נכד לרחל אניקסט

בן לרז ולאביצ' מולס